

sätter eller förverkligar sig sjelft i en viss bestämdhet. Det bör derföre nu vara klart, att sjelfmedvetandet eller jaget måste tänkas som grund och princip för den yttre naturen.

Om således af det hittills sagda det kunnat visas, huru ett rationelt vetande måste tänkas ingå såsom grund uti det empiriska vetande, hvarför den yttre naturen är föremål, samt äfven antydts, huru detta sednare vetande utvecklas till det förra, så är dock den empiriska kunskapen till sin natur ej närmare undersökt, hvadan densamma nu torde böra tagas något noggrannare i skärskådande.

I det föregående har omnämnts, hurusom det menliga medvetandet icke är något absolut subjekt, hvari innehållet är identiskt med subjektet eller subjektet sjelft från mångfaldens synpunkt, utan att det menliga subjektet i mer eller mindre mon står i motsats till sitt innehåll och således i och genom sig sjelft allenast ej är fullt bestämdt och verkligt, men blir detta först genom relation till ett icke medvetet eller ett objekt. Då nu likväl det objektiva i den mon, det är objekt, eller för så vidt det bestämmer medvetandet, sjelft måste vara ett medvetande eller en bestämning